

Finansdepartementet
fi.remissvar@regeringskansliet.se

Höjd beloppsgräns vid avdrag för resor till och från arbetet

Sammanfattning

- IFAU tillstyrker den föreslagna höjningen av beloppsgräns från 11 000 kronor till 13 000 kronor.
- IFAU efterlyser tydligare principer för nivåjusteringar av de nominellt bestämda gränserna.
- För de flesta påverkas inte de marginella incitamenten att pendla av regeländringen.

Rimligt att höja

En utgångspunkt i inkomstbeskattningen är att alla utgifter för att förvärva och bibehålla inkomster ska dras av som en kostnad. För resor till och från arbetet finns emellertid sedan länge en beloppsgräns, som sedan 2017 uppgår till 11 000 kronor. Motivet till beloppsgränsen är att resekostnader anses ha karaktär av personliga levnadskostnader. En tanke är också att antalet felaktiga avdrag minskar om små avdrag inte är tillåtna.

Det hade varit möjligt att ha en indexerad gräns som uppdateras årligen, men i stället har lagstiftaren valt ett nominellt belopp. Med tanke på att både nominella inkomster och konsumentpriser ökat väsentligt sedan 2017 är det rimligt att justera beloppsgränsen uppåt. IFAU tillstyrker sålunda själva höjningen.

Ingen tydlig motivering till det nya beloppet

Dessvärre finns det ingen tydlig motivering till storleken på beloppshöjningen. Är tanken att beloppet över tid ska följa konsumentpriser eller inkomster, eller något annat? Om man jämför prisbasbeloppen 2017 och 2025, så har ökningen varit drygt 30 procent. Detsamma gäller om man jämför inkomstbasbeloppen 2017 och 2025 – även här har ökningen varit cirka 30 procent. Det skulle tala för att beloppsgränsen på 11 000 kronor skulle höjas till åtminstone 14 000 kronor. Vi efterlyser alltså en tydligare motivering till valet av ny beloppsgräns på 13 000 kronor, och vi är öppna för en högre gräns.

Datum

2025-07-01

Inga stora beteendeeffekter troliga

Den enskilde skattebetalarens avdrag minskar som mest med 2 000 kronor i och med den föreslagna beloppshöjningen. Vid en genomsnittlig marginalsattesats på 36,20 procent ökar då skatten med cirka 725 kronor om året, vilket påpekas i promemorian. Detta kan, teoretiskt sett, ha en påverkan på valet att ta ett jobb som innebär pendling. Men skattehöjningen är ganska liten relativt andra kostnader som är förknippade med att ta ett nytt jobb.

Utifrån ekonomisk teori förväntar vi oss inte några större effekter på pendling längs den intensiva marginalen, dvs. pendling givet att skattebetalaren redan gör avdrag. Föreställ er en individ som har resor för utlägg på 33 000 kronor under ett år, och som med nuvarande beloppsgräns kan göra ett avdrag på $33\,000 - 11\,000 = 22\,000$ kronor. Om denna person ökar sitt reseavdrag med 100 kronor så kommer vederbörande att minska sin skatt med 52 kronor om hon möter en marginalsatt på 52 procent. Om vi höjer beloppsgränsen till 13 000 kronor, så kommer avdraget minska och skatten öka något. Men det *marginella* incitamentet att pendla mer (exempelvis fler dagar med bilresor till jobbet i stället för att jobba hemma) kommer inte påverkas: Om personen ökar sitt reseavdrag med 100 kronor så är fortfarande den marginella skatteminskningen 52 procent.

De marginella incitamenten påverkas bara för dem med pendlingskostnader i intervallet 11 000 kronor till 13 000 kronor och som gör avdrag för dessa. Endast en liten andel av dem som gör avdrag gör emellertid små avdrag upp till 2 000 kronor, se SOU 2019:36, tabell 6.2. För de flesta ändrar således inte reformen de marginella incitamenten att pendla.

I detta ärende har generaldirektör Martin Söderström beslutat. Håkan Selin har varit föredragande

Martin Söderström

Datum

2025-07-01

Referens

SOU 2019:36 ”Skattelättnad för arbetsresor En avståndsbasead och färdmedelsneutral skattereduktion för längre arbetsresor” Betänkande av Reseavdragskommittén. Stockholm 2019.